

ՏԻՐՈՒՆԻ

ԿԱՐԳ ՎԵՐՋԻՆ ՕԾՄԱՆ ԵՒ ԹԱՂՄԱՆ

ԳԵՐՇ. Տ. ՍՈՒՐԵՆ ԱՐՔԵՊՍ. ՔԵՄՅԱՃԵԱՆԻ

Սրբոց Յակոբեանց Միաբանութեան երիցադոյն և բազմաշխատ անդամ Գերշ. Տ. Սուրեն Արքեպս. Քէմհանեան երկարամեայ հիւանդութենէ ետք իր յաւիտենական հանգիստը մտաւ Վարդավառի տօնին օրը, Կիրակի, 1 Օգոստոս 1976, երեկոյեան ժամը 5ին, Փրանսական Սէն Ժովէֆ հիւանդանոցին մէջ: Հանգուցեալը 92 տարեկան էր:

Միաբանութեան անդամները հիւանդանոց փութալով, հանդուցեալ Սրբազանին դազաղը Վանք բերին և երեկոյեան ժամը 6-30ին, ՄայրաՎանքի զանգի ընդհատ զօղանջներուն ընդմէջէն փոխադրեցին Ս. Յակոբեանց Տաճար, Սաղմուններու և Աւետարանի ընթերցումով:

Յաջորդ օր, 2 Օգոստոս 1976, Մեռելոց Վարդավառի, չորս վարդապետներ հոգելոյս Սրբազանի դազաղին շուրջ, փոխն ի փոխ սաղմոսեցին և կարդացին հանգստեան Աւետարանները: Ապա Աւագ Սեղանին վրայ Ս. Պատարաղ մատուցուեցաւ, ժամարարութեամբ Աւագ Թարգման Հոգշ. Տ. Գէորգ Վրդ. Նաղարեանի:

«Ողորյն»ի պահուն դազաղը բեմ հանուցեալ և Գերշ. Տ. Շահէ Արքեպս. Աճէմեան կատարեց վերջին օծման կարգը, սրբալոյս միւռոնով օծելով ճակատն ու ալը հանգուցեալին: Օծման կարգի աւարտին, Միաբանութեան բոլոր անդամները Աւագ Խորան բարձրանալով հոգելոյս Սրբազանին ճակատը համբուրեցին: Ապա Գերշ. Տ. Շահէ Արքեպիսկոպոս խօսեցաւ դամբանական մը, որով դրուատեց հանդուցեալին մօտ կէս դարու անսակարկ ծառայութիւնը Հայաստանեայց Եկեղեցիին և Երուսաղէմի Ս. Աթոռին, և ըսաւ թէ Սուրեն Արքեպիսկոպոսի վախճանումով կ'անհետանար վերջին ներկայացուցիչը այն սերունդին՝ որ իւրայայտուէ հաւատարմութեամբ և անսակարկ հաւատքով ապրեր ու ծառայէր էր ի բարօրութիւն և պայծառութիւն Ս. Աթոռին:

Դամբանականէն ետք դազաղը կրկին գետեղուեցաւ եկեղեցիի առեանը, և հաւատացեալներ մօտենալով երկիւղածութեամբ համբուրեցին հանգուցեալ Սրբազանին օծեալ ալը:

Հոգեհանգստեան պաշտօնէն ետք, Հ. Ե. Միութեան և Հ. Մ. Ը. Միութեան արիններու առաջնորդութեամբ ու բազմաթիւ ծաղկեպսակներով, պատկառելի և երկարածիղ թափօրը ուղղուեցաւ դէպի Ս. Փրկչի ազգային գերեզմանատուն: Երկու անգամ, նախ ՄայրաՎանքի մուտքին և ապա Սիոնի Դրան կամարին ներքե, հանգստեան Աւետարաններ կարդացուեցան:

Ժամը 11ին թաղմանական թափօրը հասաւ Ս. Փրկչի վանք, ուր, ազգային գերեզմանատան մուտքէն ոչ շատ հեռու փորուած էր գերեզմանը: Հոն, հանգստեան շարականներու երգեցողութեամբ և Աւետարաններու ընթերցմամբ կատարուեցաւ թաղման կարգը, և զրեթէ կէսօր էր երբ Միաբանութիւնն ու ժողովուրդ վերադարձան ՄայրաՎանք տխուր և վշտահար:

Կ Ե Ն Ս Ա Գ Ր Ա Կ Ա Ն Գ Ի Ծ Ե Ր

Հոգեւորյա Գեորգ. Տ. Սուրէն Արքեպս. Քէմհանեան ծնած էր Պոլիս, 1884ին և նախնական ուսումը ստացած ծննդավայրին մէջ:

1907ին եկած էր Երուսաղէմ և յաջորդ տարի Յարութիւն Պատրիարքի կողմէ աւագ սարկաւագ ձեռնադրուած ու մինչև 1918 ծառայած Ս. Յակոբի և որբատեղիներու մէջ: 1918ին կուսակրօն քահանայ ձեռնադրուած էր ձեռամբ Մկրտիչ Արքեպս. Աղաւնունիի: Երջնկ. Դուրեան Եղիշէ Պատրիարք 1922ին դարգասկետական աստիճան և ծաղկեայ փիլոն կրեւոլ արտօնութիւն շնորհած էր:

1922-1926 կը նշանակուի Պէյրութի Ս. Նշան եկեղեցիի հոգևոր տեսուչ, իսկ 1928-1929ին կը վարէ Պատրիարքական Փոխանորդի պաշտօնը Դաւանկոսի մէջ: 1928ին իր բաժինը կը բերէ Մամլթէյնի Ազգային Բուժարանի հիմնադրումին:

Վերադառնալով Երուսաղէմ, 1929-1931 կ'ըլլայ Միաբանական Ընդհ. Ժողովի Առնեսպետ. 1930-1934 կը վարէ Ս. Յարութեան Տաճարի տեսչութիւնը, 1934-1941՝ Բեթղէմի Ս. Ծննդեան վանքի տեսչութիւնը, և 1941-1951՝ Ս. Հրեշտակապետաց վանքի տեսչութիւնը: 1944ին Տեօրէն Ժողովի անդամ կ'ընտրուի:

Երջնկ. Տ. Տ. Գէորգ Զ. Կաթողիկոսի կողմէ կը ստանայ եպիսկոպոսական ձեռնադրութիւնը 1951ին, Մայր Աթոռ Ս. Էջմիածնի մէջ: Իսկ 1959ին Տ. Տ. Վազգէն Ա Վեհափառ Կաթողիկոսը իրեն կը շնորհէ Արքութեան պատիւ:

1956ին կ'ընտրուի Ս. Աթոռի գործերու ընդհանուր վարիչ:

1960ին կը քաշուի գործնական ծառայութենէ:

Հանգուցեալ Սրբազանը յառաջացած տարիքին բերումով, վերջին մօտ տաս տարիներուն իր յարկաբաժինէն դուրս գրեթէ չէր ելլեր:

